

Begrundelse

Jytte Andersen (S):

I dag er den store kvindearbejdsløshed ikke kun et ligestillingsproblem, men et samfundsproblem. Omkring 130.000 kvinder var arbejdsløse i 1986; næsten $\frac{3}{4}$ af dem var kvinder over 25 år. Kvinder over 25 år udsættes ikke for arbejdsgivernes charmeoffensiv og bejlerier. Det er rettet mod de unge, de smukke og de kvikke. Kvinder udgør ca. 45 pct. af arbejdsstyrken, men ikke mindre end 60 pct. af de ledige og 70 pct. af de langtidsledige – ifølge Arbejdsdirektoratets opgørelse.

Kvindernes uddannelsesefterslæb er stort. Husligt Arbejder Forbund har netop foretaget en undersøgelse, hvoraf det fremgår, at af deres langtidsledige medlemmer er der 70 pct., der har under 9 års skolegang. Kvindeligt Arbejderforbund har foretaget en intern uddannelsesanalyse, hvoraf det fremgår, at halvdelen af dets langtidsledige medlemmer har 7 års skolegang. Allerede nu er det tal, vi ikke kan være bekendt, men det bliver meget værre, hvis vi ikke ændrer den udvikling, der tegner sig.

Allerede i 1989 vil kvinderne udgøre 75 pct. af det samlede antal arbejdsløse ifølge LOs prognose. 110.000 kvinder vil komme ind på arbejdsmarkedet, og samtidig ventes det, at teknologiuudviklingen vil ændre jobstrukturen sådan, at omkring 70.000 job bortrationaliseres. Kvinders job forsvinder hermed, og vi kan forvente en fordobling af kvindearbejdsløsheden.

Tilsyneladende er der her i Folketinget et bredt flertal, som finder denne udvikling uacceptabel. Ikke desto mindre er indsatsen mildest talt utilstrækkelig. Der er igangsat mange gode initiativer, men Socialdemokratiet mener, at indsatsen er for sporadisk, for usikker og for begrænset i sit formål i forhold til det samfundsproblem, kvindearbejdsløsheden udgør.

Hverken nutidens eller fremtidens kvindearbejdsløshed løses gennem småinitiativer, der hviler på et sårbart bevillingssystem, men gennem grundlæggende forandringer i uddannelsespolitikken, i erhvervs politikken, i ansættelses- og personalepolitikken og også gennem holdningen til den kvindelige arbejdskraft, dens kvalitet og dens særlige værdier.

Socialdemokratiet har stillet denne forespørgsel til statsministeren med henblik på at fremme en debat, der kan danne grundlag for grundlæggende forandringer i uddannelsessystemet, i arbejdsmarkedssystemet samt i virksomhederne.

Besvarelse

Statsministeren (Poul Schlüter):

Arbejdsløsheden har jo heldigvis været faldende gennem de sidste år. I hvert af årene 1984, 1985 og 1986 er der skabt mere end 50.000 nye arbejdspladser i Danmark, og i dag er flere mennesker i beskæftigelse end nogen sinde før – det gælder både kvinder og mænd.

Når vi i dag skal drøfte en særlig indsats rettet mod arbejdsløsheden blandt kvinder, er der grund til at hæfte sig ved, at kvindearbejdsløsheden rent faktisk har været faldende gennem de sidste år. I forhold til arbejdsstyrken er arbejdsløsheden blandt kvinder faldet fra 11,7 pct. i 1984 til 10,6 pct. i 1986. Hvis vi gør det op i tal, vil det sige, at vi har oplevet et fald fra 146.000 kvinder uden job til 130.000 i 1986.

Jeg tror, vi hurtigt kan blive enige om, at det tal er alt for stort. Som jeg begyndte med at sige, har den samlede ledighed for mænd og kvinder under ét været faldende siden 1983, men faldet i ledigheden blandt kvinder har ikke været så markant – og her har vi problemet – som for mændenes vedkommende. Kvinderne udgør 45 pct. af arbejdsstyrken, men deres andel af den gennemsnitlige ledighed udgjorde i 1986 knap 59 pct. Det peger også på problemet.

Vi kan glæde os over, at forløbet i den seneste tid, især i 1986, peger i retning af, at udviklingen nu er ved at vende. Da vi for godt et par måneder siden drøftede regeringens handlingsplan for ligestilling, blev det fastslået, at kvindearbejdsløsheden nok er det centrale ligestillingsproblem på vort arbejdsmarked. I handlingsplanen er der fra de forskellige ministerier redegjort for en lang række initiativer, som allerede er i gang, eller som nu bliver sat i gang.

De allervigtigste sider af ligestillingsarbejdet foregår inden for Arbejdsministeriets og Undervisningsministeriets områder, men løsningen af kvindearbejdsløshedsproblemet kræver selvfølgelig et tæt samarbejde på